

Halaçlar

Halaçlar Delhi Türk Sultanlığı'nda 1290-1321 yılları arasında hüküm sürdüler. Liderleri olarak 1290 yılında Celal-ud-Din Firuz Şah yetmiş yaşında tahta geçer ve altı yıl tahtta kalır. Yönetimde gerekli yerlerde sert tedbirler almayışı, aşırı hoşgörüsü ve affediciliği yandaşlarını rahatsız etmiştir. Bir yandan ülke içinde bastırılması gereken isyanlar ve cezalandırılması gereken asiler varken diğer yandan da Moğol istilalarıyla baş etmek gerektiğinden yandaşları arasında Firuz Şah'ın yeterince başarılı olmadığını düşünenler ortaya çıkar ve sultan 1296'da bir suikast sonucu öldürülür (Merçil 1991).

Firuz'un yerine Alaaddin Muhammed 1296'da tahta geçer. Orta ve Güney Hindistan'a mutlak hâkim olabilen ilk Müslüman yöneticidir. Tahta geçtikten sonra ilk iş olarak Moğollarla mücadele işine girer ve Moğol tehdidini asgari düzeye indirgemeyi başarır. Tarihte acımasızlıklarıyla bilinen Moğollara karşı aynı düzeyde zalimce karşılık verebilen ender liderlerden birisidir. Moğol saldırılarının önünü kestikten sonra Hindistan'ın güneyine yönelerek ülke sınırlarını genişletmiştir.

Sultan Alaaddin Muhammed, birçok idari ıslahat yaparak da halkına refah dönemi yaşatmayı başarabilmiştir. Çok tedbirli, zalim ve korkulan bir hükümdardı. Din adamlarının devlet işlerine karışmasını önlemiş, merkezi otoritenin varlığını bütün idari kurumlarda hissettirmişti. Memurları sıkı bir denetime tabi tutuyordu. Hasat vergisini bazı bölgelerde %50'ye çıkarmıştı. Dar gelirli halkın enflasyondan kötü etkilenmemesi için çeşitli ekonomik ve idari önlemler aldı. Bunlar arasında pazar piyasasını devlet denetiminde tutmak da vardı. Piyasadaki gelişmeleri bizzat, sıkı sıkıya takip ediyordu. Pazarlarda görevlendirdiği adamlarından sürekli taze

bilgi alıyor ve anında düzensizliğe müdahale edilmesini buyuruyordu. Örneğin; eğer birisi herhangi bir malda izinsiz fiyat artırımında bulunursa 21 kırbaça cezalandırılıyordu. Yine bir satıcının alışveriş yaparken tartıda hile yaptığı anlaşılırsa, hile yaptığı ağırlık kadar parça bedeninden kesiliyordu (Bajwa 2012). Tarım ve ticaret sistemli ve planlı hale getirilmişti. Doğal afet ya da olağan üstü durumlarla karşılaşılması durumunda devlet, halkın her türlü ihtiyacını stoklarından rahatça karşılayabiliyordu. Acımasız yaptırımlar uygulansa da her alanda devlet kontrolü yerine getiriliyordu. Piyasada vurgunculuğun önüne geçildiğinden fiyatlar hem sabitti hem de halkın alım gücüne göre düzenlenmekteydi. Bunun yanı sıra asayişe ve Hintliler dâhil olmak üzere tüm halkın memnuniyetine de önem verilmekteydi.

Sultan Alaaddin Muhammed, tahtta kaldığı 20 yıl boyunca Müslüman ve Hinduların bir arada, uzlaşma içerisinde yaşayabilmeleri için politikalar üretmişti. Amacı her iki toplumun da hükümdarı olarak kabul görmek ve devlet zor duruma düştüğünde ya da düşmanlarla mücadelesinde Hinduların da yardımını alabilmektir. Bunun için akrabalık bağı kurmak adına Hint Hükümdarlarından birinin kızıyla bile evlendi (Galip-Gömeç: 2013:84).

Son yıllarını psikolojik huzurluk ve sinir hastalıklarıyla geçiren Sultan, bu dönemde tahtında gözü olabileceğini düşündüğü olası tüm rakiplerini hapse attırması olsa da kanun önünde rütbesine ve mevkisine aldırılmadan herkesin eşit yargılanmasına özen göstermiştir. Hırsızlık ve soygun olayları onun döneminde en az düzeye indirgenmiştir. Alaaddin Muhammed'in sağladığı istikrar ve güven ortamı ölümünden sonra baş gösteren ayaklanmalarla bozulmuştur. Devlet içinde

Hintlilerin söz sahibi olmasından rahatsızlık duyan Türk beyleri de anlaşmazlık içine düşmüşlerdir. Dört yıl süren kargaşa ve iç çatışma sürecinden bir Türk beyi olan Emir Gıyaseddin Tuğluk, 1321'de (Galip-Gömeç: 2013:84) ordusuyla Multan'dan yola çıkıp Delhi'de tahtı ele geçirince Delhi Sultanlığı'nda Tuğluklar dönemi başlamıştır.